



KLAGANDE

Marie Oldenburg, 19640711-0169

Ombud: Pernilla Johansson

Ombud: Sara Sandström

MOTPART

Försäkringskassan

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 4 mars 2019 i mål nr 17528-18,
se bilaga A

SAKEN

Assistansersättning

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avvisar yrkandena om assistansersättning för september,
oktober och november 2017.

Kammarrätten bifaller överklagandet i övrigt och beslutar att Marie
Oldenburg har rätt till utbetalning av assistansersättning med ytterligare
91 timmar för augusti 2017.

YRKANDEN M.M.

Marie Oldenburg yrkar att Försäkringskassan ska förpliktas att betala ut assistansersättning till henne motsvarande 91 timmar för augusti, 91 timmar för september, 70 timmar för oktober och 34 timmar för november 2017.

Till stöd för detta för hon fram bl.a. följande. Hon har under dessa perioder erhållit personlig assistans som har utförts med god kvalitet.

Försäkringskassan har blandat ihop rättssubjekten, det finns ingen rättslig koppling mellan assistenten och henne. Hon kan inte ställas till svars för assistentens eventuella misstag eller underlåtenhet. Assistenten har inte upplyst henne eller sin arbetsgivare, dvs. anordnaren, om att hon har uppburit sjukersättning för samma tid som hon har arbetat.

Försäkringskassan har därtill, i ett beslut om sjukersättning, slagit fast att assistenten har haft en arbetsförmåga motsvarande 100 procent sedan mars 2017. Försäkringskassan har inte inom ramen för detta mål gjort en individuell bedömning av assistentens arbetsförmåga.

Försäkringskassan anser att överklagandet ska avslås och för fram bl.a. följande. Av utredningen framgår att en av Marie Oldenburgs assistenter har haft halv sjukersättning samtidigt som hon utfört arbete åt Marie Oldenburg. Varken relevant bestämmelse eller förarbetena behandlar frågan om god tro hos den assistansberättigade. Mot bakgrund av bestämmelsens lydelse anser Försäkringskassan att det har funnits fog för att inte betala ut assistansersättning.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten kan endast pröva de perioder som omfattas av det överklagade avgörandet, i detta fall augusti 2017. Yrkandena om utbetalning av assistansersättning för övriga månader ska därför avvisas.

Frågan i målet är om Försäkringskassan har haft fog för att med stöd av 51 kap. 16 § socialförsäkringsbalken inte betala ut assistansersättning. Av bestämmelsen följer att assistansersättning inte betalas ut bl.a. om assistansen utförts av någon som till följd av ålderdom, sjukdom eller liknande orsak saknar förmåga att utföra arbete som personlig assistent.

Bestämmelsen infördes för att motverka fusk och överutnyttjande av assistansersättning. Syftet var att Försäkringskassan skulle kunna agera då en uppgiven assistent knappast kan anses förmögen att utföra någon assistans och fusk således kan misstänkas. Försäkringskassan bör i så fall kunna vidta fortsatta kontrollåtgärder för att undersöka dels vad assistansersättningen går till, dels den assistansberättigades verkliga behov (prop. 2012/13:1, budgetområde 9, s. 221 f.). I fråga om vad som avses med arbetsförmåga, bör den praxis som Försäkringskassan har i fråga om andra förmåner kunna tjäna som vägledning (a. prop. s. 256).

Kammarrätten gör följande bedömning.

Det är klarlagt att Marie Oldenburg har erhållit assistans i den omfattning som hon har begärt ersättning för. Det är också klarlagt att en av assistenterna, samtidigt som hon har utfört arbete som assistent på heltid, har varit beviljad halv sjukersättning.

Kammarrätten anser att det förhållandet att Marie Oldenburgs assistent har utfört assistans åt henne i större omfattning än vad assistentens beslut om sjukersättning har gett utrymme för inte i sig medför att rätt till assistansersättning saknas. Det centrala, enligt kammarrätten, är de faktiska förhållandena, dvs. om assistentens förmåga att utföra assistans av god kvalité har varit begränsad eller inte. Av handlingarna i målet, bl.a. intyg från Marie Oldenburg och Kerstin Oldenburg, framgår inte annat än att assistenten har utfört sina arbetsuppgifter utan hinder. Detta, och den omständigheten att varken Marie Oldenburg eller assistentens arbetsgivare

har känt till att assistenten var beviljad sjukersättning, talar för att assistenten inte har haft en nedsatt arbetsförmåga vid utförandet av assistansen. Ytterligare en omständighet som talar för att assistenten faktiskt har haft förmåga att utföra arbetet är att Försäkringskassan, i ett beslut om upphörande av sjukersättning, har bedömt att assistenten inte längre har en nedsatt arbetsförmåga bl.a. med hänvisning till att hon har arbetat heltid sedan mars 2017.

Sammantaget anser kammarrätten att assistenten har haft förmåga att utföra assistans i den utsträckning som Marie Oldenburg har begärt ersättning för. Försäkringskassan har därför saknat fog för att inte betala ut assistansersättning på den angivna grunden. Överklagandet ska därför bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 4).

Christian Groth
lagman
ordförande

Åke Kärnell
kammarrättsråd
referent

Sven Hogebrandt
tf. assessor

/Daniel Wåhlin
fiskal
föredragande

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM**

Avdelning 31

DOM

2019-03-04

Meddelad i Stockholm

Mål nr

17528-18

KLAGANDE

Marie Oldenburg, 19640711-0169

Kronofogdevägen 64

163 51 Spånga

Ombud: Pernilla Johansson

Fri Assistans Sthlm AB

Västgötagränd 5

118 28 Stockholm

MOTPART

Försäkringskassan

Processjuridiska enheten, Stockholm

103 51 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT

Försäkringskassans beslut 2018-02-28, bilaga 1

SAKEN

Assistansersättning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN

Marie Oldenburg yrkar att assistansersättning för arbetad tid ska betalas ut för augusti 2017. Hon anför bl.a. följande. Då assistenten faktiskt arbetat och utfört assistans till den assistansberättigade ska också assistansersättning utbetalas. Om en anställd har mottagit sjukersättning samtidigt som hon arbetar heltid måste det vara ett ärende som Försäkringskassan ska driva mot den anställda. Det är orimligt att den assistansberättigade och dennes assistanssamordnare ska straffas ekonomiskt av detta.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Förvaltningsrätten anser att det inte har kommit fram skäl att göra någon annan bedömning än den Försäkringskassan gjort i det överklagade beslutet. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-12).

Erik Mellstrand

Rådman



Hur man överklagar

FR-12

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 2 månader

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från beslutets datum.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Oftast är sista dagen för överklagande exakt 2 månader från det datum som tiden börjar räknas.

Exempel: Du fick del av beslutet den 21 december
→ tiden går ut den 21 februari.

Om samma datum inte finns i slutmånaden går tiden i stället ut på slutmånadens sista dag.

Exempel: Du fick del av beslutet den 31 december
→ tiden går ut den 28 februari.

Är sista dagen en lördag, söndag eller helgdag, mid-sommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

och varför du tycker att kammarrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom två månader* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

För en enskild klagande är sista dagen för överklagande två månader från den dag då han/hon fick del av kammarrättens beslut. Om klaganden fick del av kammarrättens beslut t.ex. den 30 juni måste skrivelsen med överklagande ha kommit in senast den 30 augusti. Om klaganden fick del av beslutet t.ex. den 31 juli, som inte har någon motsvarighet två månader senare, löper tiden i stället ut på slutmånadens sista dag, dvs. i det här exemplet den 30 september. Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nå för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.